

den borgerlige Fællesgruppe Side have øvet en Indfyldelse i Spørgsmaalet om Ministeriet Liebes Forbliven eller ikke. Det er ogsaa nævnt her i Dag, hvorfor jeg maa have Lov til, da jeg har deltaget i denne Henvendelse, at udtale mig om dette Spørgsmaal. Jeg vil da oplyse, at den borgerlige Gruppe bestaar af Venstremænd og af Tilhængere af det konservative Folkeparti, ja, jeg tror, vi endogsaa har et Medlem af det nye Højre indenfor Gruppen. Den er altsaa ikke noget ensidigt Udtryk for det konservative Folkeparti. Den er, som det ogsaa fremgaar af Navnet: den borgerlige Fællesgruppe, en Fællesgruppe. Ved Henvendelsen til Kongen udtalte Gruppen intet som helst Ønske om Ministeriet Liebes Fjernelse. Det fremgik for øvrigt ogsaa af Afstemningen i Borgerrepræsentationen i Forvejen, hvor vi stemte imod den af de Radikale foreslaaede Dagsorden, som gik ud paa, at man ønskede Ministeriet Liebes fjernet. Vor Ordfører udtalte sig i nøje Overensstemmelse med det, vi vedtog gennem den Resolution, vi forelagde og stemte for i Borgerrepræsentationen, og som kort og godt kan udtrykkes i de Ord: Til Rigsdagen, til Rigsdagen, gennem en Valglovsforhandling til Valg hurtigst muligt. Dette anførtes af vor Ordfører ved den paagældende Lejlighed, og det, der videre fandt Sted, var et Udtryk for, at vi forvort Vedkommende understregede Betydningen af, at Landet ikke kastedes ind i en Generalstrejks Ulykke, hvis man var i Stand til at faa ordnede Tilstande, hurtigt Valg og derved Afgørelse, inden Afgørelsen af 2den Zones Skæbne er truffet, blot ved at faa gennemført den retfærdige Valglov, som vi forvort Vedkommende har haft paa vort Program, eller en Valglov i det hele taget, som var en retfærdig Valglov, hvilket vi opfattede som Betingelsen for, at vi overhovedet kunde komme til et Valg.

Jeg skal slutte med et Par Bemærkninger om nogle af de Udtalelser, der er fremsatte fra anden Side her i Dag, og jeg vil først tillade mig at vende mig mod det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg). Han var Ordfører for Udvalget i de første to Sætninger. Efter disse to første Sætninger foregik der en

Metamorfose. Den ærede Ordfører for Udvalget blev pludselig Socialdemokratiets Ordfører; og da jeg havde det Indtryk ved at høre det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg), at han var kommet i Tvivl om, hvorvidt det ærede 10de Medlem for Hovedstaden var Ordfører ogsaa for mig, da han svingede Revolutionens Banner heroppe fra og erklærede, at nu skulde vi ud og socialisere Bedrifterne og lave al den anden socialistiske Herlighed, han tror paa, og som jeg ikke tror en Døjt paa, vil jeg meddele det ærede Medlem fra Skern, at det ærede 10de Medlem for Hovedstaden var ikke Ordfører for mig, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem og jeg let finder hinanden paa noget af de Omraader, han udviklede sidst, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg haaber ikke, det Program bliver gennemført snarest, som han opstillede heroppe, for saa tror jeg, at det gaar bag ad Dansen med det danske Samfund. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem selv tror rigtigt paa det, men naar man er kommet op i Generalstrejkens Højder, gælder det om at have en Fane, der staar dertil i Farve og Maal, og saa er det ganske naturligt, at man svinger den Fane over sit Hoved paa Talerstolen og viser, at man egentlig taler en Pokkers god Revolutionshelt. Jeg tror nu ikke, det gaar saa hurtigt, og jeg haaber ikke, det gaar saa hurtigt.

Til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), som talte om Venstres Stilling til det sønderjydske Spørgsmaal og ogsaa gjorde nogle Bemærkninger til os andre i denne Forbindelse, vil jeg sige det samme, som jeg har sagt oftere, i hvert Fald en Gang tidligere, den Gang vi havde Ministeriet Zahle, at det, der efter min Opfattelse betinger det konservative Folkepartis Mistillid i det sønderjydske Spørgsmaal til det radikale Ministerium og dets Mænd, er den isnende Kulde — jeg brugte det Udtryk den Gang —, hvormed dette Ministeriums Medlemmer har taget paa alle de Spørgsmaal, der fremkom Sønderjylland vedrørende. De kan begynde med Spørgsmaalet om 1ste og 2den Zone. Det var, som om Ministeriets Opgave var at faa saa lidt som muligt. Det var, som om Ministeriet i denne Sag som